

Έφηβικά θέματα

Ἡ κορυφή τῆς ἀγνότητας

Στίς 28 Σεπτεμβρίου 2018 Ἕλληνες ὀρειβάτες κατέκτησαν τήν ὄγδοη ψηλότερη κορυφή τοῦ κόσμου. «Μιά ἀκόμη περιπέτεια ἔφτασε στό τέλος της», διαβάζουμε στό διαδίκτυο. «Καί τό τέλος ἦταν αἶσιο! Ὁ Ἀντώνης Συκάρης* καί ὁ Γιώργος Μαρίνος κατέκτησαν τήν κορυφή τοῦ ὄρους Μανασλού σά Ἰμαλαία, μετά ἀπό ἀναρρίχηση καί κατάβαση πού διήρκεσε 4 ἐβδομάδες. ...Οἱ καιρικές συνθήκες δέν ἦταν σύμμαχος... καί λίγο ἔλειψε νά ἐγκαταλείψουν τήν προσπάθεια. Τελικά ἡ πίστη στήν ἐπιτυχία καί ἡ ἐμπειρία τους ἦταν οἱ κυριότεροι παράγοντες πού τούς βοήθησαν νά πατήσουν στήν 8η ὑψηλότερη κορυφή τοῦ κόσμου (ὑψόμετρο 8.163 μ.), τήν Παρασκευή 28/9 στίς 6 τό πρωί». Δώδεκα μέρες πρὶν εἶχαν στείλει τό ἀκόλουθο μήνυμα: «Καί σέ αὐτήν τήν ἀποστολή παραμένουμε προσηλωμένοι καί πιστοί στό ὄνειρό μας ἔχοντας ἐλεύθερα τά βήματά μας γιά τήν κορυφή».

Θά εἶναι σίγουρα μαγευτική ἡ ἐμπειρία νά πατᾷς σέ πανύψηλες κατάλευκες κορφές! Δέν ξέρω ἂν ποτέ τή ζήσουν κάποιοι ἀπό τή συντροφιά μας. Ὡστόσο, ὑπάρχει μία κορυφή -πανύψηλη, κατάλευκη-, πού μποροῦμε ὅλοι νά τήν κατακτήσουμε. Δέν εἶναι εὐκόλη ἡ ἀνάβασή της. Ἀλλά ἂν ἔχουμε δίπλα μας τόν Χριστό, «σχοινοσύντροφός μας», θά τά καταφέρουμε!

Σ' αυτή την υπέροχη αναρρίχηση μᾶς καλεῖ μιὰ νεαρή μάρτυρας πού ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ σά τέλη τοῦ Γενάρη (21/1). Μᾶς καλεῖ μέ τό ὄνομά της, μέ τή ζωή καί τό μαρτύριό της.

Ἡ **ἁγία Ἀγνή** ἔζησε στήν πρωτεύουσα τῆς περίφημης ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, τή **Ρώμη**, σά **τέλη τοῦ 3ου αἰώνα μ.Χ.** Καταγόταν ἀπό πλούσια **ἀρχοντική οἰκογένεια**. Οἱ γονεῖς της τήν ἀνέθρεψαν μέ τήν ἀλήθεια τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Καθώς μεγάλωνε ἡ Ἀγνή, μεγάλωνε ὁλοένα καί περισσότερο μέσα της ἡ ἀγάπη στόν ἀληθινό Θεό. Ζοῦσε σέ εἰδωλολατρικό περιβάλλον. Μά ἐκείνη εἶχε τήν καρδιά της στραμμένη στόν Χριστό, εἶχε δοσμένη τήν ἀγάπη της σ' αὐτόν. Ξεχώριζε ἀνάμεσα σά ἄλλα παιδιά γιά τήν εὐγένεια, τήν καλοσύνη, ἀλλά καί τήν ἀγνότητά της. Ἡ νεαρή ἀρχοντοπούλα τῆς Ρώμης **ἔφερε ἐπάξια τό ὄνομά της· φύλαγε τήν ἀγνότητά της**. Πρόσεχε ἀπό μικρή νά μήν παρασύρεται σέ τίποτε πονηρό. Κρατοῦσε ἀγνή τήν καρδιά καί τή σκέψη της. Τά λόγια της καί ὅλη ἡ συμπεριφορά της δέν ἔχαναν ποτέ τό ἄρωμά τους, τό σπάνιο ἄρωμα τῆς ἀγνότητος.

Καί μέσα στήν ὁλόαγνη ὑπαρξή της ἀνθίζε **ἀμάραντο τό λουλούδι τῆς ἀγάπης στόν Χριστό καί στούς ἀνθρώπους**. Ὅσο πιά πολύ ἀγαποῦσε τόν Χριστό, τόσο περισσότερο ἀγαποῦσε καί τούς ἀνθρώπους γύρω της. Μιά ἐπιθυμία φώλιαζε βαθιά μέσα της: νά τούς βοηθήσει νά γνωρίσουν κι αὐτοί τήν ἀληθινή πίστη, νά μή ζοῦν πιά στό σκοτάδι, νά ἀνοίξουν τά μάτια τους στό φῶς πού φωτίζει καί ζωογονεῖ. Ἔτσι **σά δεκατρία της χρόνια ἄρχισε νά κάνει κατηχητικό!** Καλοῦσε στό σπίτι της τίς φίλες της -συνομήλικες καί μεγαλύτερές της- καί μέ ἱερό ζῆλο τίς κατηχοῦσε στή χριστιανική πίστη. Τίς προέτρεπε τόν Χριστό νά λατρεύουν γιά Θεό, διότι οἱ ἄλλοι θεοί εἶναι ψεύτικοι. Ζωντανέψτε, παιδιά, μπροστά σας αὕτη τή σκηνή: Τί ὁμορφο κατηχητικό! Κατηχήτρια ἓνα δεκατριάχρονο κορίτσι, πού διδάσκει τό πιά σπουδαῖο μάθημα: τήν πίστη στόν ἀληθινό Θεό.

Πόσο ἔλαμπε τό πρόσωπο τῆς Ἀγνῆς ὅταν μιλοῦσε γιά τόν Χριστό! Τότε γινόταν ἀκόμη πιά ὁμορφη. Καί ὅσο **μοιραζόταν τόν**

θησαυρό της πίστης, τόσο πιο πλούσια γινόταν σε χαρά και δύναμη. Όσο **μετέδιδε τό φῶς της λαμπάδας της** ανάβοντας και άλλα κεράκια, τόσο γινόταν μέσα της ιερή πυρκαγιά ή αγάπη για τον Χριστό.

Η φήμη για την ιεραποστολική δράση της απλώθηκε γρήγορα και προκάλεσε δυστυχώς την αγανάκτηση του ἄρχοντα της Ρώμης, ο οποίος διέταξε να φέρουν μπροστά του τη νεαρή ἀρχοντοπούλα. Δέν ήταν εύκολη εκείνη η ώρα. **Ένα κορίτσι της ηλικίας σας στέκει μπροστά στον ἄρχοντα.** Πώς να αισθάνεται στ' αλήθεια; Η Αγνή, παιδιά, είναι ήρεμη και ειρηνική γιατί έχει στην καρδιά της τον Χριστό που είναι ο βασιλιάς της ειρήνης. Για το δικό του όνομα δικάζεται και απολογείται.

Η διαταγή του ἄρχοντα είναι σαφής: της ζητᾶ να ἀρνηθεῖ την πίστη στον Χριστό και να θυσιάσει στα εἴδωλα. Η Αγνή ὁμολογεῖ με σεμνότητα ἀλλά και σταθερότητα την ἀφοσίωσή της στον ἀληθινό Θεό. Το θάρρος της μικρῆς χριστιανῆς ἐξοργίζει τον υπερήφανο ἄρχοντα.

Η τιμωρία που την περιμένει είναι τρομακτική. Ο ἄρχοντας **διατάζει να της ἀρπάξουν ὅ,τι πολυτιμότερο ἔχει: την ἀγνότητά της.** Γνωρίζει ὅτι για μία χριστιανή νέα αυτό είναι ὅ,τι πιο φρικτό.

Η ἁγία Αγνή ἀφήνεται με ἐμπιστοσύνη στην αγάπη του Θεοῦ. Εἶναι σίγουρη, δέν θά πάρει ἀπό πάνω της τό βλέμμα του οὔτε στιγμή. **Όπου κι ἂν βρεθεῖ, μαζί της θά 'ναι!**

Σέρνουν τό νεαρό κορίτσι ἀσπلاχνα στους δρόμους της Ρώμης. Όλα τὰ ὑπομένει ἡ πιστή ἔφηβος με θαυμαστή καρτερία για την αγάπη του Χριστοῦ. Κι ἔπειτα ρίχνουν αυτό τό ἀγνό λουλούδι του Χριστοῦ μέσα στή σαπίλα και στή βρομιά, σε ἕνα σπῖτι με διεφθαρμένες γυναῖκες. **Η ἀπόφαση της ἁγίας Αγνῆς μένει ἀμετάκλητη,** ἀλύγιστη σάν τόν γρανίτη: να μήν πετάξει τόν θησαυρό της ἀγνότητάς της στα λασπόνερα της ἀμαρτίας! Θά τὰ καταφέρει;

Σάν βλέπει ὁ Θεός μιά τέτοια ἀπόφαση σταθερή, ὑπερασπίζεται ὁ ἴδιος τό παιδί του. Ἐξάλλου, ἡ Αγνή Τοῦ τό ζητᾶ ἐπίμονα.

Μένει συνεχῶς στή συντροφιά του. Δέν σταματᾷ νά προσεύχεται. Διαθέτει αὐτό τό **μουσικό πανίσχυρο ὄπλο, τήν προσευχή**. Πόση δύναμη ἔχει, σ' ἀλήθεια, ἡ προσευχή! Εἶναι ἡ γλυκιά καταφυγή σίς θύελλες, ἡ δύναμη σίς δυσκολίες, ἡ προστασία στούς πειρασμούς. Κάνει δική μας τή δύναμη τοῦ Θεοῦ! Ἀνοίγει δρόμο σά ἀδιέξοδα καί **τά ἀδύνατα τά κάνει δυνατά**.

Δεῖτε κι αὐτή τή φορά τό **θαῦμα τῆς προσευχῆς!** Κατέφθασαν πολλοί πού ἐπιχείρησαν νά μολύνουν τό ὁλόλευκο ἄνθος τοῦ Χριστοῦ, νά ἀτιμάσουν τήν ἀγνή νέα. Κανένας ὅμως δέν τά κατάφερε. Μόλις τήν πλησίαζαν ναρκώνονταν! Ἀδύνατον νά προχωρήσουν! Ὁ Θεός προστάτεψε θαυμαστά τό ἀγνό παιδί του. Δέν ἔχασε ἡ Ἀγνή τήν ἀγνότητά της.

Ὁ σκληρός καί πωρωμένος ἄρχοντας, μανιασμένος ἀπό τή νίκη τῆς ἀγνῆς κόρης, δίνει διαταγή **νά τή ρίζουν στή φωτιά** καί νά τήν κάψουν ζωντανή. Πραγματικά, ἀνάβουν στήν αὐλή τοῦ Διοικητήρου μιά μεγάλη φωτιά. Οἱ φλόγες της ὑψώνονται πολύ. Ἡ νεαρή κόρη μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ μένει ἄφοβη. Κάνει εὐλαβικά τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Καί ἔπειτα μπαίνει μέσα στή φωτιά μέ ἀξιοθαύμαστο θάρρος. Οἱ φλόγες κατακαίουν τό παρθενικό καί ἀνέγγιχτο ἀπό βέβηλα χέρια σῶμα της. Τήν ἀγία ψυχή της φέρνουν οἱ ἄγγελοι κοντά στόν Χριστό γιά νά στεφανώσῃ τή νεαρή νικήτρια, πού **φύλαξε μέχρι τό τέλος τήν πίστη καί τήν ἀγνότητά της**.

Πιστοί χριστιανοί σήκωσαν κρυφά, μέ εὐλάβεια τά τίμια λείψανά της καί τά ἐνταφίασαν σέ μιά μεγάλη κατακόμβη τῆς Ρώμης. Πρόκειται γιά μιά ἀπό τίς πιό ὀνομαστές κατακόμβες στήν ὁποία ὁ λαός ἔδωσε τό ὄνομα τῆς νεαρῆς παρθενομάρτυρος ἐκφράζοντας τόν θαυμασμό καί τήν τιμή του. Ὀνομάζεται μέχρι σήμερα **«Κατακόμβη τῆς ἀγίας Ἀγνῆς»**.

Ἀπό τήν κατακόμβη της στή Ρώμη, παιδιά, στέλνει καί σέ μᾶς σήμερα ἡ Ἀγία τό μήνυμά της. Μᾶς καλεῖ στό ἀνέβασμα τῆς κορυφῆς πού ἀγάπησε καί κατέκτησε. **Ζητᾷ νά γίνει φίλη μας καί ὁδη-**

γός μας, γιά νά κατακτήσουμε κι ἐμεῖς τήν πανύψηλη κατάλευκη κορφή πού λέγεται **ἀγνότητα**.

Μᾶς ἐμπνέει **φρόνημα γενναῖο, ἥρωικό**. Γιά τήν κατάκτηση τῆς ἀγνότητας θά συναντήσουμε ἐμπόδια πού κάποιες φορές μοιάζουν ἀξεπέραστα. Ἀλλά οἱ γενναῖοι δέν φοβοῦνται τά δύσκολα, **οἱ ἥρωες ἀψηφοῦν τά ἐμπόδια**.

Ποιά ἐμπόδια, παιδιά, βλέπετε ἐσεῖς νά μᾶς φράζουν τόν δρόμο πρὸς τήν ἀγνότητα;

Ἐμπόδιο πρῶτο: ὁ κόσμος μέ τή νοοτροπία του. «Σέ ποιά ἐποχή ζεῖς;» ἀκοῦς νά λένε εἰρωνικά. «Γιά ποιά ἀγνότητα μιλάς; Ξεπερασμένα πράγματα. Ὁ κόσμος πάει μπροστά. Ἰκανοποιεῖ ἐλεύθερος πιά κάθε ἐπιθυμία του, κάθε ἔνισκικο πού κινεῖται μέσα του. Γιατί νά μὴν κάνω ὅ,τι μοῦ ἀρέσει; Θέλω νά τά δοκιμάσω ὅλα! Δικό μου δέν εἶναι τό σῶμα μου;».

Δικό σου, λές, εἶναι, μά τό ξεπουλᾷς τόσο φτηνά καί στό τέλος τό χάνεις, μαζί καί τήν ἀξιοπρέπειά σου καί τήν εἰρήνη καί τή χαρά σου. Καί ἂν θές νά μάθεις τήν ἀλήθεια, τό σῶμα σου ἀνήκει σ' Αὐτόν πού τό ἔπλασε. Κι ἂν εἶσαι βαπτισμένος χριστιανός, ἀνήκει σ' Αὐτόν πού τό ἀγίασε τῇ μέρᾳ πού βαπτίστηκες καί τό ἔκανε ἓνα μέ τό δικό του σῶμα. **«Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐσίν;»** (Α΄ Κο 6,15), γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος σέ μιά ἀπό τίς θεόπνευστες Ἐπιστολές του. **Δέν ξέρετε ὅτι τὰ σώματά σας εἶναι μέλη στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ;** Θά ἔπαιρνες ποτέ κάτι πού ἀνήκει στόν Χριστό, ἓνα ἅγιο δισκοπότηρο, γιά νά βγεῖς μέ τήν παρέα σου νά πιεῖς καί νά μεθύσεις; Μόνο πού τό σκεφτόμαστε, ἀνατριχιάζουμε! Πῶς τολμοῦμε, παιδιά, νά παίρνουμε τά μέλη τοῦ Χριστοῦ καί νά ἀμαρτάνουμε;

«Σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει» (Α΄ Τι 5,22), «κράτα τόν ἑαυτό σου ἀγνόν», ἀντηχεῖ ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ μέσα στήν Ἁγία Γραφή. Ἀνάμεσα στίς τόσες φωνές πού σοῦ κρᾶζουν νά κυλιστεῖς ὄχι μόνο στήν ἀμαρτία ἀλλά καί στή διαστροφή, ἄκου τή φωνή τοῦ Θεοῦ πού σέ

ἀγαπᾷ καί γνωρίζει τό ἀληθινό σου συμφέρον. Φύλαξε τήν ἀγνότητά σου! Ἀγνά τά μάτια σου, ἀγνά τά λόγια σου, ἀγνή τή σκέψη σου! Ἀγνή τήν ψυχή καί ἀγνό τό σῶμα σου!

Ἐμπόδιο δεύτερο: τό σπενότερο περιβάλλον, ἡ παρέα μας, οἱ συμμαθητές καί οἱ συμμαθήτριές μας. Ἄν δέν «πᾶμε μέ τά νερά τους», ἄν δέν τούς ἀκολουθοῦμε σέ ὅ,τι κάνουν, ἄν δέν βγοῦμε νά ξενυχτήσουμε μαζί τους, ἄν δέν δοκιμάσουμε τό ποτό πού μᾶς προσφέρουν, ἄν... ἄν... ἄν τολμήσουμε νά διαχωρίσουμε τή θέση μας, τότε μᾶς περιμένει ἡ εἰρωνεία, ἡ ἀπομόνωση, καί αὐτά δέν τά ἀντέχουμε.

Ἄν ὅμως, παιδιά, κάνουμε **φίλους μας τούς φίλους τοῦ Θεοῦ**, ἄν διαλέξουμε γιά παρέα μας τά παιδιά πού ἀγαποῦν τόν Θεό, ἄν ἀναζητήσουμε φίλους στό κατηχητικό μας, στήν Ἐκκλησία μας, τότε ἡ παραπάνω «χιονοστιβάδα» ἀμέσως διαλύεται.

Ἐμπόδιο τρίτο: τό συναίσθημα καί τά ἔνστικτα πού ζυπνοῦν ὀρμητικά στά χρόνια τῆς ἐφηβείας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὡς ἔφηβος ἔχεις νά παλέψεις μέ τόν ἴδιο τόν ἑαυτό σου. Ὅμως μπορεῖς

✱ νά ἀντιτάξεις στό συναίσθημα καί στά ἔνστικτα τή λογική σου,

✱ νά ἀσφαλίσεις τόν ἑαυτό σου ἀπό ἐκεῖνα τά ἐρεθίσματα -ἀκούσματα, εἰκόνες, ἐπικοινωνίες- πού σέ κάνουν εὐάλωπο,

✱ νά μήν ἀφήνεσαι ἔρμαιο τῶν ἐνστίκτων καί τοῦ συναισθήματος, ἀλλά νά ἀντιστέκεσαι σέ κάθε φανερή ἢ ὑπουλή ἐπίθεση ἐναντίον τῆς ἀγνότητάς σου.

Ὁ Θεός, πού ἀσφάλισε τή δεκατριάχρονη Ἀγνή, **ἔχει τή δύναμη νά ἀσφαλίσει κάθε δικό του παιδί.** Ἀρκεῖ νά δεῖ τήν ἴδια ἐπιθυμία, τήν ἴδια ἀπόφαση, τήν ἴδια ἀντίσταση. Ἀρκεῖ νά ἀκούσει τήν ἴδια προσευχή.

Χαρίζει τή χάρη τοῦ ὁ Θεός στά παιδιά πού ἀγωνίζονται, τή δύναμή του. Προσφέρει τό ἴδιο τό Σῶμα καί τό Αἷμα του, μέ τή **Θεία Κοινωνία.** Ὅπως ἔκανε ἀτρόμητους τούς μάρτυρες μπροστά στά βασανιστήρια ἡ Θεία Κοινωνία, ἔτσι καθιστᾷ ἀνίκητους τούς πιστούς

μπροστά στον ὅποιο πειρασμό.

Ἡ ἀγνότητα, παιδιά, πού ἐξασφαλίζει τή λάμψη τῶν ματιῶν μας καί τή διαύγεια τῆς σκέψης μας, τήν εὐγένεια τῆς καρδιάς μας καί τήν ἁρμονία τῆς ὑπαρξῆς μας, εἶναι ὁ **ἀπίμητος θησαυρός μας**, πού **κανείς δέν μπορεῖ νά μᾶς τόν πάρει, ἂν δέν τόν δώσουμε ἐμεῖς μέ τή θέλησή μας**.

Πολλοί θέλησαν νά κλέψουν ἀπό τήν ἁγία Ἀγνή τοῦτο τόν θησαυρό, μά δέν τά κατάφεραν. Ἡ μικρή χριστιανή ἀναδείχθηκε πύο ἰσχυρή ἀπ' ὅλους. Τούς νίκησε, καί μέσα στό πέρασμα τῶν χρόνων ὁδηγεῖ τούς πιστοὺς νέους στόν δρόμο τοῦ ἀγῶνα καί τῆς νίκης.

Ἀπό τή δόξα τώρα τοῦ οὐρανοῦ μᾶς βεβαιώνει: Εἶναι **ὑπέροχο τό ἀνέβασμα** στήν κορυφή τῆς ἀγνότητος! Ἀναπνέεις **χορταστικά τό ὀξυγόνο τῆς ἐλευθερίας!** Ἀπολαμβάνεις τή ζωή μέ ἄλλα μάτια, μέ **μάτια καθαρὰ, ζάστερα!** Ἀγγίζεις οὐρανό, νιώθεις **κοντά σου τόν ἴδιο τόν Θεό!** Ἀξίζει **κάθε κόπο, κάθε θυσία!**

(Προτεινόμενα τραγούδια: α) «Τί μπορεῖ νά μέ χωρίσει» ἀπό «Πνευματικές Ὠδές Α΄», σ. 61, β) «Ὡρα ἡμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι» ἀπό «Πνευματικές Ὠδές Β΄», σ. 76, βλ. CD μέ ὑλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα καί ἀπολυτίκιο τῆς ἁγίας Ἀγνῆς.
2. Φωτογραφία: ἡ Κατακόμβη τῆς ἁγίας Ἀγνῆς.
3. Ποίημα γιά τήν ἁγία Ἀγνή.
4. Ἐνθύμιο μέ ἀγιογραφικό χωρίο (Α΄ Τι 5,22).
5. Τραγούδια σέ προβολή.

Υποσημειώσεις

Τό θέμα τῆς ἀγνόητας εἶναι μεγάλο καί βαρυσήμαντο. Ἡ ἀνάπτυξή του θά πρέπει νά εἶναι ἀνάλογη μέ τούς προβληματισμούς καί τίς ἀνάγκες τῶν παιδιῶν τοῦ κάθε κατηχητικοῦ.

*Τό 2017 (22 Μαΐου) εἶχε κατακτήσει τό Ἑβερεσι (ψηλότερη κορυφή στά 8.848 μέτρα) μαζί μέ τόν Μάικ Εὐμορφίδη. Τόν Μάιο τοῦ 2018 πέτυχε τήν κατάκτηση τῆς τρίτης ψηλότερης κορυφῆς τοῦ κόσμου (τοῦ Καντσενούγκα, 8.586μ.) μέ σχοινοσύντροφο τόν Φώτη Θεοχάρη.